HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. július 21.[1]

C-128/15. sz. ügy

Spanyol Királyság
kontra

az Európai Unió Tanácsa

„Megsemmisítés iránti kereset — Halászat — Az egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározásáról szóló 1367/2014/EU rendelet — Gránátoshal és észak-atlanti gránátoshal — A téves bejelentések kockázata — A két faj közös halászati lehetőségei — Elosztási kulcs — Nemzeti kvóták — Érvényesség — A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU rendelet — A 2. cikk (2) bekezdése — Elővigyázatossági megközelítés — A 16. cikk (1) bekezdésének első mondata — A halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elve — Megsértés”

I – Bevezetés

1. Keresetével a Spanyol Királyság az 1367/2014/EU rendelet[2] (a továbbiakban: megtámadott rendelet) azon az alapon történő megsemmisítését kéri, hogy az Európai Unió Tanácsa túllépte mérlegelési jogkörének határait, amikor megállapította és elosztotta a gránátoshalra (*coryphaenoides rupestris*) és az észak-atlanti gránátoshalra (*macrourus berglax*) vonatkozó közös teljes kifogható mennyiségeket (TAC), megsértve ezzel a viszonylagos stabilitás, az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét.

2. Az alábbiakban kifejtett indokok miatt úgy vélem, hogy az első, a viszonylagos stabilitás elvére alapított jogalapnak helyt kell adni, így a jelen indítvány ezen első jogalap vizsgálatára korlátozódik.

II – Jogi háttér

3. A jogi háttér egyrészt az 1385/2013/EU rendelettel[3] módosított, a közös halászati politikáról (KHP) szóló 1380/2013/EU rendeletből[4] (a továbbiakban: KHP-rendelet), másrészt a megtámadott rendeletből áll.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — Az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2015. és 2016. évre történő meghatározásáról szóló, 2014. december 15-i 1367/2014/EU tanácsi rendelet (HL 2014. L 366., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 57., 18. o.).

3 — A 850/98/EK és az 1224/2009/EU tanácsi rendelet, valamint az 1069/2009/EK, a 1379/2013/EU és a 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatt szükségessé váló módosításáról szóló, 2013. december 17-i tanácsi rendelet (HL 2013. L 354., 86. o.).

4 — A közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 354., 22. o.).

A – *A KHP-rendelet*

4. A KHP-rendelet (35)–(37) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(35) Tekintettel a halászati ágazat bizonytalan gazdasági helyzetére és bizonyos part menti közösségek halászattól való függésére, a halászati lehetőségeknek az egyes tagállamokra megállapított előrelátható állományrészek alapján történő, tagállamok közötti felosztásával biztosítani kell a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását.

(36) A halászati tevékenységek e viszonylagos stabilitásának – az állományok adott időleges biológiai helyzetét figyelembe véve – biztosítania kell és teljes mértékben figyelembe kell vennie azon régiók sajátos szükségleteit, ahol a helyi közösségek különösen függenek a halászattól és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt az 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalás és különösen annak VII. melléklete megállapította.

(37) Ezért a viszonylagos stabilitás kifejezést ebben az értelemben kell használni.”

5. A KHP-rendelet KHP céljait meghatározó 2. cikkének szövege a következő:

„(1) A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezetvédelmi szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és hogy kezelésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához.

(2) A közös halászati politika keretében elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet.

[…]”.

6. A KHP-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontja akként határozza meg a halászati gazdálkodás területén alkalmazott elővigyázatossági megközelítést, hogy az „az ENSZ halállományokról szóló megállapodásának 6. cikkében foglaltak értelmében vett olyan megközelítés, amely szerint a megfelelő tudományos adatok hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy a függő fajok, valamint a nem célfajok és környezetük védelmére vonatkozó kezelési intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának”.

7. A KHP-rendelet „A tengerek biológiai erőforrásainak védelmére és fenntartható kiaknázására vonatkozó intézkedések” címet viselő III. részében található 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Annak érdekében, hogy megvalósuljanak a közös halászati politikának a védelemmel és tengeri biológiai erőforrások hosszú távon fenntartható kiaknázásával kapcsolatban a 2. cikkben meghatározott célkitűzései, az Unió elfogadja a 7. cikkben megállapított védelmi intézkedéseket.

(2) E rendelet alkalmazása során a Bizottság konzultál a megfelelő tanácsadó szervekkel és tudományos testületekkel. A védelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a HTMGB [Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság] és egyéb tanácsadó szervek által készített jelentések, tanácsadó testületektől kapott szakvélemények és a 18. cikk alapján a tagállamok által készített közös ajánlások figyelembevételével kell elfogadni.

[…]”.

8. A KHP-rendeletnek „A védelmi intézkedések típusai” címet viselő 7. cikke az alábbiakat mondja ki:

„(1) A tengerek biológiai erőforrásainak védelmére és fenntartható kiaknázására vonatkozó intézkedések többek között a következőket tartalmazhatják:

[…]

e) a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására irányuló intézkedések;

[…]”.

9. A KHP-rendeletnek a „Halászati lehetőségek” címet viselő 16. cikke az alábbiakat mondja ki:

„(1) A halászati lehetőségek tagállamok közötti kiosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam számára az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását. Az új halászati lehetőségek kiosztása során minden tagállam érdekét figyelembe kell venni.

[…]

(4) A halászati lehetőségeket a 2. cikk (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni, a 9. cikk (2) bekezdésével és a 10. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban megállapított mennyiségi céloknak, időkereteknek és rátáknak megfelelően.

[…]”.

B – *A megtámadott rendelet*

10. A megtámadott rendelet (1)–(4) és (7) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(1) [Az EUMSZ 43. cikk] (3) bekezdése előírja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

(2) A [KHP-rendelet] előírja, hogy a védelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságtól kapott szakvélemények figyelembevételével kell elfogadni.

(3) A Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan, beleértve – adott esetben – bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket is. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az valamennyi tagállamnak viszonylagos stabilitást biztosítson minden állomány halászata, illetve minden halászati tevékenység végzése tekintetében, továbbá kellően figyelembe vegye [a PHP-nak] [a PHP-rendeletben] meghatározott célkitűzéseit.

(4) A [TAC-okat] a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos bánásmódot; ezenkívül figyelembe kell venni az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is, különös tekintettel az érintett regionális tanácsadó testületek ülésein elhangzottakra.

[…]

(7) A gránátoshal négy állománya tekintetében az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság [ÉAHB] legfrissebb tudományos szakvéleménye és megbeszélései alapján úgy tűnik, hogy e faj fogásait gyakran tévesen, észak-atlanti gránátoshalként jelentik. Ezért ebben az összefüggésben indokolt egyetlen TAC-ot meghatározni a két faj fogásaira úgy, hogy a fogások jelentése mindazonáltal fajonként történjen."

11. A megtámadott rendelet 1. cikke szerint a rendelet „meghatározza a 2015. és 2016. évre az uniós vizeken, illetve egyes, fogási korlátozások hatálya alá tartozó nem uniós vizeken az uniós halászhajók rendelkezésére álló éves halászati lehetőségeket bizonyos mélytengeri halfajok állományai tekintetében".

12. A megtámadott rendelet 2. cikkének (1) bekezdése többek között az alábbi fogalommeghatározásokat rögzíti a rendelet alkalmazásában:

„c) [TAC]: az egyes halállományokból évente kifogható és kirakodható mennyiség;

d) »kvóta«: a teljes kifogható mennyiségnek az Európai Unió vagy valamely tagállam részére kiosztott hányada".

13. A megtámadott rendelet 3. cikkének szövege a következő:

„Az uniós halászhajók által az uniós vizeken vagy egyes, nem uniós vizeken halászott mélytengeri fajokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket, azok tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a teljes kifogható mennyiségekkel funkcionálisan összefüggő feltételeket e rendelet melléklete állapítja meg."

14. A megtámadott rendelet 5. cikke a következőket mondja ki:

„A megállapított teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományokból származó halakat csak akkor lehet a fedélzeten tárolni, illetve kirakodni, ha a fogásokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók ejtették, és az érintett kvóta még nincs kimerítve."

15. A megtámadott rendelet melléklete 2. részének címe:„Az uniós halászhajókra alkalmazandó éves halászati lehetőségek fajok és területek szerinti bontásban (élőtömegtonnában kifejezve) azokon a területeken, amelyekre teljes kifogható mennyiségek kerültek meghatározásra."

16. A Vb., a VI. és a VII. övezet (a továbbiakban: első érintett gazdálkodási övezet) uniós vizeiben és nemzetközi vizeiben található gránátoshal és észak-atlanti gránátoshal fajokat illetően a megtámadott rendelet mellékletének 2. része 4010 tonna TAC-ot állapított meg 2015-re és 4078 tonna TAC-ot 2016-ra. E TAC-okból a Spanyol Királyságnak 65 tonnás kvótát osztottak ki 2015-re és 66 tonnás kvótát 2016-ra.

17. A rendelet egyebekben rögzíti, hogy a gránátoshal kirakodása nem haladhatja meg a tagállamok kvótájának 95%-át.

18. A VIII., a IX., a X., a XII. és a XIV. övezet (a továbbiakban: második érintett gazdálkodási övezet) uniós vizeiben és nemzetközi vizeiben található gránátoshal és észak-atlanti gránátoshal fajokat illetően a megtámadott rendelet mellékletének 2. része 3644 tonna TAC-ot állapított meg 2015-re és 3279 tonna TAC-ot 2016-ra. E TAC-okból a Spanyol Királyságnak 2617 tonnás kvótát osztottak ki 2015-re és 2354 tonnás kvótát 2016-ra.

19. A rendelet ezenkívül rögzíti, hogy a gránátoshal kirakodása nem haladhatja meg a tagállamok kvótájának 80%-át.

III – A jogvita előzményei

20. A Tanács és a Bizottság észrevételeiből kitűnik, hogy a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal két olyan mélytengeri faj, amelyek szabad szemmel csak fejformájuk alapján különböztethetők meg. Amint az e fajhoz tartozó halak fejét eltávolítják, és lefagyasztják őket, gyakorlatilag lehetetlen megkülönböztetni őket.

21. A Bizottság rámutat, hogy a gránátoshal a két érintett gazdálkodási övezetben célzott fajok közé tartozik, valamint hogy annak halászatát 2003 óta uniós szinten megállapított TAC szabályozza.[5] Ezen intézmény hozzáteszi, hogy az észak-atlanti gránátoshal kevésbé gyakori ezekben az övezetekben, valamint hogy halászata a megtámadott rendelet elfogadását megelőzően nem tartozott uniós szintű TAC hatálya alá.

22. A Tanács és a Bizottság szerint a Nemzetközi Tengerkutatási Tanácsnak (ICES) a mélyvízi halászati erőforrások biológiájával és értékelésével foglalkozó, 2014. április 4. és 11. között ülésező munkacsoportja 2014. évi jelentésében (a továbbiakban: az ICES munkacsoportjának 2014. évi jelentése) rámutatott, hogy arról tájékoztatták, hogy az elmúlt évek során többek között spanyol vonóhálós halászhajók jelentős mennyiségű észak-atlanti gránátoshalat fogtak ki a Hatton-padon. Ezen intézmények szerint ez a jelentés továbbá jelentős eltéréseket rögzített a megfigyelők adatai és az észak-atlanti gránátoshal kirakodásaira vonatkozó hivatalos spanyol adatok között, ami bizonyos nyugtalanságot váltott ki a különböző gránátoshal-fajokat érintő téves bejelentéseket illetően.

23. Az ICES munkacsoportja 2014. évi jelentésének tartalmát az ÉAHB igazgatással és tudományos kérdésekkel foglalkozó állandó bizottsága2014 szeptemberében megvitatta. Ez az állandó bizottság különösen azt hangsúlyozta, hogy az észak-atlanti gránátoshal bejelentett halászatának szintje „meglepő” volt a gránátoshalához képest, mivel az észak-atlanti gránátoshal fogásai hagyományosan alacsonyabbak. Az ICES-t felkérték, hogy a lehetőségekhez képest adjon felvilágosítást e halászatokról. Többek között annak vizsgálatára hívták fel, hogy fennállhatnak-e hibák a fogások bejelentését illetően, illetve, hogy fennáll-e az észak-atlanti gránátoshalat érintő új vagy gyorsan növekvő halászat.

24. Ezzel párhuzamosan a Bizottság Tengerügyi és Halászati Főigazgatóságának C2 osztálya által képviselt Unió 2014 szeptemberében kérdéseket intézett az ICES-hez.

25. 2014. október 3-án a Bizottság a Tanács elé terjesztette az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2015. és 2016. évre történő meghatározásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot. A Bizottság többek között azt javasolta, hogy minden érintett gazdálkodási övezetben állapítsanak meg közös TAC-ot a gránátoshalat és az észak-atlanti gránátoshalat illetően. A közös TAC szintje az ICES gránátoshalra vonatkozó tudományos szakvéleményén alapult, mivel az észak-atlanti gránátoshalra nézve nem állt rendelkezésre ilyen szakvélemény. Ugyanígy a közös TAC-okat elosztó nemzeti kvótákat is csak a gránátoshalat illetően osztották el a viszonylagos stabilitás elvének megfelelően.

26. 2014. november 7-én az ICES tudományos szakvéleményt terjesztett elő, hogy válaszoljon az ÉAHB és az Unió kéréseire (a továbbiakban: az ICES 2014. november 7-i szakvéleménye). E szakvéleményből kitűnik, hogy bizonytalanságok állnak fenn a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal bejelentett fogásainak állományonkénti összetételét illetően. Ami e két gránátoshalfaj eloszlását és mennyiségét illeti, az ICES jelezte, hogy rendszerint azok hidrológiailag eltérő környezetekben vannak jelen, mivel az észak-atlanti gránátoshal általában a hidegebb északi vizekben él.

5 — Lásd a mélytengeri halállományokra vonatkozó 2003-as és 2004-es halászati lehetőségek rögzítéséről szóló, 2002. december 16-i 2340/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 356., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 439. o.).

27. Az ICES 2014. november 7-i szakvéleménye hangsúlyozza, hogy a második érintett gazdálkodási övezetben, valamint az első érintett gazdálkodási övezet egy részében az észak-atlanti gránátoshal jelentős fogásait jelentették be. A VI. és a XII. alövezetekben a gránátoshal kereskedelmi fogásai átlagosan három nagyságrenddel meghaladják az észak-atlanti gránátoshaléit. Az ICES ugyanakkor hangsúlyozta, hogy egy nagyságrendet meghaladó jelentős különbségek állnak fenn az egyrészt a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal hivatalos kirakodások keretében bejelentett viszonylagos arányai, illetve másrészt az észak-atlanti gránátoshal halászatával érintett övezetekben megfigyelt fogások és az ezen övezetekben végzett tudományos kutatások között.

28. Az ICES 2014. november 7-i szakvéleménye ugyanakkor azt is kiemelte, hogy mind a rendelkezésre álló tanulmány, mint a megfigyelt adatok csekély bizonyító erejű, térben és időben korlátozott információkat szolgáltattak. Az ICES tehát azt a következtetést vonta le, hogy szélesebb körű adatgyűjtést kell végezni az észak-atlanti gránátoshalat érintő fogásokat és halászati erőfeszítéseket illetően, amennyiben az ÉAHB és az Unió szabályozni kívánja e halászatot.

29. 2014. november 10-én, hétfőn, a Tanács megvitatta a Bizottság által 2014. október 3-án előterjesztett, rendeletre irányuló javaslatot. A tanácsi vita alapján az elnökség – a Bizottsággal egyetértésben – kompromisszumos szöveget javasolt. E kompromisszum lényegében az eredetileg a gránátoshal tekintetében megállapított TAC-ok növelését jelentette, oly módon, hogy figyelembe vegyék azok kiterjesztését az észak-atlanti gránátoshalra.

30. A Tanács észrevételeiből kitűnik, hogy a gyakorlatban e kiegészítést az észak-atlanti gránátoshal kirakodásai és a gránátoshal kirakodásai közötti átlagos arány alapján számították ki. Ekképpen az első érintett gazdálkodási övezetet illetően – mivel az ICES tudományos szakvéleménye 3794 tonnás TAC-ot javasolt a gránátoshalat illetően, az észak-atlanti gránátoshal kirakodásainak becsült éves átlaga pedig ebben az övezetben a gránátoshal kirakodásai becsült éves átlagának 5,7%-át tette ki – a 3794 tonnás mennyiséget 216 tonnával (azaz a 3 794 tonna 5,7%-ával) növelték meg, aminek folytán előállt a 4040 tonnás végső mennyiség. Ugyanezen eljárást követték a második érintett gazdálkodási övezet esetében is, ahol az észak-atlanti gránátoshal kirakodásainak becsült éves átlaga a gránátoshal kirakodásai becsült éves átlagának 25,6%-át tette ki.

31. Az ily módon rögzített TAC-okat a gránátoshal viszonylagos stabilitásának megfelelő elosztás kulcs szerint osztották el az érintett tagállamok között. Következésképpen a Spanyol Királyság kvótái az első és a második gazdálkodási övezet vonatkozásában megállapított TAC-ok 1,62%-ának és 71,8%-ának feleltek meg.

32. 2014. december 15-én politikai megállapodás született a kissé kiigazított elnökségi kompromisszum alapján. Valamennyi küldöttség kedvezően nyilatkozott e politikai megállapodásról, a spanyol és a portugál küldöttség kivételével, amelyek a Tanács jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozatot tettek. Ebben a nyilatkozatban a Spanyol Királyság többek között előadta, hogy a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal tekintetében megállapított közös TAC-ok elosztása nem tartotta tiszteletben az egyes tagállamok korábbi fogásain alapuló viszonylagos stabilitás elvét.

33. A megtámadott rendeletet az e politikai megállapodásból eredő szöveggel fogadták el, és azt 2014. december 20-án hirdették ki a Hivatalos Lapban. A rendelet a kihirdetését követő napon lépett hatályba.

IV – A felek kérelmei

34. A Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet, és

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

35. A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a keresetet, és

– a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

36. A Bíróság elnöke 2015. július 1-jei határozatával engedélyezte a Bizottság számára, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon az eljárásba.

V – A keresetről

37. Előzetesen pontosítani kell a Spanyol Királyság által benyújtott kereset tartalmát.

38. Amit arra a Tanács megalapozottan mutatott rá, noha a Spanyol Királyság által benyújtott kereset formálisan a megtámadott rendelet egészének megsemmisítésére irányul, az általa felhozott megsemmisítési jogalapok csak e rendelet mellékletének a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal fajokra vonatkozó közös TAC-okat megállapító és elosztó rendelkezéseire (a továbbiakban: megtámadott rendelkezések) irányulnak.[6] A tárgyaláson a Spanyol Királyság megerősítette, hogy keresetének tartalma ezekre a rendelkezésekre korlátozódik.

39. A Spanyol Királyság három megsemmisítési jogalapot terjeszt elő, amelyek a viszonylagos stabilitás elvének megsértésén, az arányosság elvének megsértésén és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén alapulnak.

40. Első megsemmisítési jogalapjában a Spanyol Királyság a gránátoshalat és az észak-atlanti gránátoshalat érintő halászati lehetőségek megállapítása során a Tanács által elkövetett két hibára hivatkozik.

41. Az első jogalap első része szerint a Tanács azon döntése, hogy közös TAC-okat állapít meg a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában, materiálisan pontatlan bizonyítékokon alapul.

42. Az első jogalap második része szerint a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában a Tanács által megállapított közös TAC-okra alkalmazott elosztási kulcs nem tartja tiszteletben a viszonylagos stabilitás elvét. Az alább kifejtett indokok alapján azt javaslom a Bíróságnak, hogy adjon helyt az első jogalap második részének, következésképpen pedig, hogy semmisítse meg a megtámadott rendelkezéseket.

43. A két rész vizsgálatának kifejtését megelőzően pontosítani kívánom a KHP-rendelet és a megtámadott rendelet közötti kapcsolatok jellegét. A KHP-rendelet rögzíti a KHP-t tartalmazó általános szabályozást, beleértve az uniós jogalkotó által e területen tiszteletben tartandó célokat és kötelezettségeket. A maga részéről a megtámadott rendelet a KHP-rendeletben megállapított célok elérése érdekében az e jogalkotó által elfogadott különös intézkedést képez, amely az egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó 2015. és 2016. évi halászati lehetőségek körülhatárolásából áll.[7]

6 — Lásd a jelen indítvány 15–19. pontját.

7 — A teljesség kedvéért kiemelem, hogy a megtámadott rendelet a KHP-nak a KHP-rendelet 1. cikkében meghatározott hatálya alá tartozik.

44. Ebből következően hierarchia áll fenn e két aktus között, abban az értelemben, hogy a megtámadott rendeletnek meg kell felelnie a KHP-rendeletben megállapított céloknak és kötelezettségeknek, amint azt a megtámadott rendelet (3) preambulumbekezdése is alátámasztja. Ennélfogva a Tanács köteles volt tiszteletben tartani a viszonylagos stabilitásnak a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdésének első mondatában megállapított elvét, amit egyik fél sem vitatott.

A – *Az első jogalap első, azon alapuló részéről, hogy materiálisan pontatlan bizonyítékokon alapul a Tanács azon döntése, hogy közös TAC-okat alakít ki a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában*

45. A Spanyol Királyság azzal érvel, hogy a megtámadott rendelet (7) preambulumbekezdésében rögzítettekkel ellentétben, az ÉAHB tudományos szakvéleménye nem tartalmazott azzal kapcsolatos megállapítást, hogy ki kell-e közös TAC-ot alakítani a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában.

46. A Spanyol Királyság emlékeztet arra, hogy az Unió és az ÉAHB arra kérték fel az ICES-t, hogy adjon szakvéleményt egyrészt annak a lehetőségéről, hogy e két gránátoshalfaj fejlődhet-e együttesen az érintett gazdálkodási övezetekben, másrészt pedig arról, hogy gránátoshalfogásokat tévesen jelentettek-e be északatlantigránátoshal-fogásokként.

47. Márpedig a Spanyol Királyság szerint az ICES 2014. november 7-i szakvéleménye hangsúlyozta, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet nyilatkozni az észak-atlanti gránátoshalra irányuló halászat fennállásáról.

48. A Spanyol Királyság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Tanács túllépett mérlegelési mozgásterén, amikor közös TAC-okat állapított meg a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában, holott az ICES 2014. november 7-i szakvéleményében az szerepelt, hogy a rendelkezésre álló adatok nem bizonyítják, hogy e két faj az érintett gazdálkodási övezetekben fejlődik, valamint hogy – ebből következően – azok együttesen foghatók.

49. Úgy vélem, hogy ezt az érvet az alábbi indokok miatt mint megalapozatlant kell elutasítani.

50. Először is, emlékeztetek arra az általános ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a Tanácsnak összetett gazdasági helyzetet kell értékelnie, amikor meghatározza a TAC-ot és elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. Hasonló körülmények között a Tanács széles mérlegelési jogköre nem kizárólag a meghozandó rendelkezések jellegére és hatályára vonatkozik, hanem bizonyos mértékig az alapvető adatok megállapítására is. Az ilyen hatáskör gyakorlásának felülvizsgálatakor a bíróságnak annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy nem történt-e nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés, illetve hogy az érintett hatóság nem lépte-e át nyilvánvalóan mérlegelési jogköre korlátait. [8]

51. Másodszor, a KHP-rendelet 2. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] közös halászati politika keretében elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni”. Az ezzel kapcsolatban a rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában adott fogalommeghatározás szerint ez a megközelítés azt jelenti, hogy a megfelelő tudományos adatok hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy a függő fajok, valamint a nem célfajok és környezetük védelmére vonatkozó kezelési intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának. Az említett rendelet 16. cikkének (4) bekezdése egyébként pontosítja, hogy a halászati lehetőségeket ugyanezen rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni.

8 — 1998. február 19-i NIFPO és Northern Ireland Fishermen’s Federation ítélet (C-4/96, EU:C:1998:67, 41. és 42. pont); 1999. október 5-i Spanyolország kontra Tanács ítélet (C-179/95, EU:C:1999:476, 29. pont); 2001. október 25-i Olaszország kontra Tanács ítélet (C-120/99, EU:C:2001:567, 44.pont); 2006. március 30-i Spanyolország kontra Tanács ítélet (C-87/03 és C-100/03, EU:C:2006:207, 38. pont).

52. E rendelkezésekből azt a következtetést vonom le, hogy a Bizottság javaslata alapján eljáró Tanács [9] releváns tudományos adatok hiányában is rendelkezik azzal a hatáskörrel, hogy valamely faj védelme érdekében elfogadja a szükséges gazdálkodási intézkedéseket, különösen a halászati lehetőségeket körülhatároló intézkedéseket.

53. Következésképpen – ellentétben a Spanyol Királyság által előadottakkal – a Tanács még a két faj érintett gazdálkodási övezetekben való jelenlétére és fogására vonatkozó „meggyőző” tudományos adatok hiányában is hatáskörrel rendelkezik a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC elfogadására.

54. Harmadszor, ezen értelmezést alátámasztja a KHP-rendelet 6. cikke (2) bekezdésének szövege, amely szerint a védelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények *figyelembevételével* kell elfogadni. Az ilyen szakvélemény „figyelembevételének” kötelezettsége álláspontom szerint nem jelent kötelezettséget a fellépéstől való tartózkodásra, amennyiben a szakvélemény nem meggyőző.

55. E tekintetben a Bíróság hasonló összefüggésben már megállapította, hogy a védelmi intézkedéseknek nem kell teljesen összhangban állniuk a tudományos szakvéleményekkel, valamint hogy az ilyen szakvélemény hiánya, vagy nem meggyőző jellege nem akadályozhatja meg a Tanácsot azon intézkedések elfogadásában, amelyeket elengedhetetlennek tart a KHP céljainak megvalósítása érdekében. [10]

56. Negyedszer, hangsúlyozom, hogy a Bizottság és a Tanács rendelkezett tudományos szakvéleményekkel, azaz az ICES munkacsoportjának 2014. évi jelentésével és az ICES 2014. november 7-i szakvéleményével, amelyek megállapították, hogy jelentős északatlantigránátoshal-fogásokat jelentettek be az érintett gazdálkodási övezetekben. [11]

57. Márpedig e szakvélemények nem foglalkoztak azzal a kérdéssel, hogy ezek a bejelentések az észak-atlanti gránátoshalat célzó új halászat felmerülését tükrözték-e, vagy pedig a gránátoshal fogásainak téves bejelentéseivel kapcsolatos gyakorlatot. A gránátoshal-fogások északatlantigránátoshal-fogásokként való bejelentésében álló ilyen gyakorlat azzal a kockázattal jár, hogy kizárja a gránátoshalra vonatkozóan megállapított TAC-ok hatékony érvényesülését. E kockázat annál is nagyobb, mivel – amint azt a Tanács és a Bizottság anélkül hangsúlyozta, hogy a Spanyol Királyság ennek ellentmondott volna – lehetetlen szabad szemmel megkülönböztetni egy gránátoshalat egy észak-atlanti gránátoshaltól, amennyiben a halat lefagyasztották és fejét eltávolították. [12]

58. Amint azzal a Tanács és a Bizottság érvel, a megtámadott rendelet e kockázat ellensúlyozása érdekében állapított meg közös TAC-ot a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában. E szándék egyértelműen kitűnik e rendelet (7) preambulumbekezdéséből.

59. Ilyen összefüggésben, figyelemmel az uniós jogalkotó által a KHP területén élvezett széles mérlegelési mozgástérre, valamint az elővigyázatossági megközelítés alkalmazására irányuló kötelezettségére, [13] úgy vélem, hogy a Tanács – a Spanyol Királyság állításával ellentétben – nem lépte túl mérlegelési jogkörét, amikor közös TAC-okat állapított meg a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában.

9 — Lásd e tekintetben az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdését: „A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, intézkedéseket fogad el az árak, a lefölözések, a támogatások és a mennyiségi korlátozások rögzítésére, továbbá a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan”.

10 — Lásd analógia útján: 1993. november 24-i Mondiet-ítélet (C-405/92, EU:C:1993:906, 30. és 31. pont).

11 — Lásd a jelen indítvány 22–28. pontját.

12 — Lásd a jelen indítvány 20. pontját.

13 — Lásd a jelen indítvány 50. és 51. pontját.

60. Következésképpen, az első megsemmisítési jogalap első részét – álláspontom szerint – mint megalapozatlant el kell elutasítani.

B – *Az első jogalap második, arra alapított részéről, hogy a Tanács által a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában megállapított közös TAC-okra alkalmazott elosztási kulcs nem tartja tiszteletben a viszonylagos stabilitás elvét*

61. Első jogalapjának második részében a Spanyol Királyság azzal érvel, hogy sem a Bizottság, sem a Tanács nem vette figyelembe az észak-atlanti gránátoshal korábbi fogásait az e fajra és a gránátoshalra vonatkozóan megállapított közös TAC-okra alkalmazott elosztási kulcs meghatározásánál. Ezáltal a megtámadott rendelkezésekkel megállapított nemzeti kvóták sértik a viszonylagos stabilitás elvét, amely megköveteli, hogy minden érintett faj vonatkozásában vegyék figyelembe az egyes tagállamok flottái közötti eloszlást.

62. A gyakorlatban a Spanyol Királyság úgy véli, hogy a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában a részére kiosztott közös halászati kvótáknak magasabbaknak kellett volna lenniük, mivel a spanyol flotta az észak-atlanti gránátoshal fogásainak jelentős részét teljesítette a 2009–2013 közötti időszak folyamán. A spanyol flotta által a viszonylagos stabilitás elvének ezen állítólagos megsértése miatt elszenvedett kár a Spanyol Királyság becslése szerint 346 926 euró.

63. Sem a Tanács, sem a Bizottság nem vitatta, hogy nem vették figyelembe az észak-atlanti gránátoshal korábbi fogásait a vitatott közös TAC-ok megállapításakor. Nem vitatott ugyanis, hogy ezeket a kizárólag a gránátoshalat érintő viszonylagos stabilitást tükröző elosztási kulcsnak megfelelően osztották el. [14]

64. Ennélfogva csak azt kell eldönteni, hogy a viszonylagos stabilitás elve a Spanyol Királyság állításának megfelelően kötelezte-e az uniós jogalkotót, hogy vegye figyelembe az észak-atlanti gránátoshal korábbi fogásait e közös TAC-ok elosztásánál.

65. E tekintetben hangsúlyozom, hogy a KHP-rendelet nem tartalmazza a viszonylagos stabilitás fogalmának meghatározását. Mindazonáltal e rendelet (36) preambulumbekezdése szerint a halászati tevékenységek e viszonylagos stabilitásának „biztosítania kell és teljes mértékben figyelembe kell vennie azon régiók sajátos szükségleteit, ahol a helyi közösségek különösen függenek a halászattól és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől”.

66. A Bíróságot egyébként korábban már több alkalommal felkérték a viszonylagos stabilitás fogalmának értelmezésére. Ebben az összefüggésben megállapította, hogy a nemzeti kvóták rendeltetése biztosítani valamennyi tagállamnak a KHP keretében megállapított TAC-ok egy részét, amelyeket lényegében azon fogások alapján határoznak meg, amelyből e tagállam hagyományos halászati tevékenysége, a halászattól és a kapcsolódó iparágaktól függő helyi népessége a kvótarendszer bevezetése előtt részesült. [15]

14 — Lásd a jelen indítvány 25. és 31. pontját.

15 — 1989. december 14-i Agegate-ítélet (C-3/87, EU:C:1989:650, 24. pont); 1989. december 14-i Jaderow és társai ítélet (C-216/87, EU:C:1989:651, 23. pont); 1998. február 19-i NIFPO és Northern Ireland Fishermen’s Federation ítélet (C-4/96, EU:C:1998:67, 47. pont).

67. Álláspontom szerint a fentiekből az következik, hogy a viszonylagos stabilitás elve kötelezi az uniós jogalkotót, hogy valamely TAC megállapítását követően ez egyes tagállamokra jutó kvóták meghatározása során figyelembe vegye a tagállamok korábbi fogásait. Ezenkívül, több fajra vonatkozó közös TAC megállapítása esetében az uniós jogalkotónak *minden* érintett faj korábbi fogásait figyelembe kell vennie. E kötelezettség egyszerre következik a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdésének első mondatából[16], a Bíróság ítélkezési gyakorlatából[17], valamint a viszonylagos stabilitás elve mögött meghúzódó logikából.[18]

68. Következésképpen a Tanács, amikor nem vette figyelembe az észak-atlanti gránátoshal fogásait az e fajra és a gránátoshalra vonatkozó közös TAC-ok megállapítását követően az egyes tagállamokra jutó kvóták meghatározásánál, megsértette a viszonylagos stabilitás elvét.

69. Hangsúlyozom, hogy a Tanács és a Bizottság kifejezetten elismerte, hogy a korábbi fogások képezik a TAC tagállamok közötti elosztási kulcsának meghatározásakor figyelembeveendő egyik tényezőt. E két intézmény ugyanakkor több érvet terjeszt elő annak alátámasztása érdekében, hogy a megtámadott rendelkezések nem sértik a viszonylagos stabilitás elvét, vagy legalábbis, hogy ez az esetleges megsértés igazolt.

70. Először is, a gránátoshal megvédésének célja igazolja, hogy az e faj és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában megállapított TAC-ot kizárólag a gránátoshalra vonatkozó viszonylagos stabilitás célját tiszteletben tartva osztják fel.

71. Ez az érv álláspontom szerint az alábbi okok miatt megalapozatlan. Egyrészt a KHP-rendelet releváns rendelkezéseivel ellentétes ez az értelmezés. E rendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint a halászati lehetőségek *meghatározása* során tiszteletben kell tartani a védelmi célt.[19] Ezzel szemben ez a cél nem releváns a halászati lehetőségek *elosztása* során. Az említett rendelet 16. cikkének (1) bekezdése ugyanis akként rendelkezik, hogy a viszonylagos stabilitás elvét tiszteletben kell tartani a halászati lehetőségek tagállamok közötti bármely kiosztása során, anélkül, hogy e szakaszban utalna a védelmi célra.[20]

72. Egyrészt – gyakorlati szempontból – egy, a gránátoshalhoz hasonló faj védelmét az e fajra vonatkozó TAC megállapítása során biztosítják, nem pedig e TAC tagállamok közötti elosztása során. A faj védelme szempontjából ugyanis csekély jelentősége van annak, hogy a gránátoshalat spanyol lobogó alatt hajózó hajó vagy más lobogó alatt hajózó hajó halássza.

73. Összefoglalva: e két cél két elkülönült szakaszban, a halászati lehetőségek meghatározásának és elosztásának szakaszában érvényesül, így a védelmi cél nem igazolhatja a viszonylagos stabilitás elvének megsértését az elosztás szakaszában.

16 — „A halászati lehetőségek tagállamok közötti kiosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam számára *az egyes halállományokra vagy halászatra* vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását” (kiemelés tőlem).

17 — 2002. április 18-i Spanyolország kontra Tanács ítélet (C-61/96, C-132/97, C-45/98 és C-27/99, C-81/00, C-22/01, EU:C:2002:230, 39. pont): „A viszonylagos stabilitás elvének alkalmazása szempontjából az egyes – az adott földrajzi területén található meghatározott fajhoz tartozó halakként definiált – halállományok halászait lehetőségeit külön-külön kell értékelni. A 3760/92 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének ii. pontjából ugyanis az következik, hogy a halászati tevékenységekre vonatkozó viszonylagos stabilitást a tagállamok vonatkozásában »minden érintett állomány vonatkozásában« biztosítani kell.”

18 — Mivel a korábbi fogások tagállamok közötti eloszlása eltérő volt az egyes fajok esetében, a közös TAC által érintett két faj egyike korábbi fogásainak figyelembevétele nem tenné lehetővé a másik fajra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának biztosítását.

19 — E védelmi célnak kell irányadónak lennie a KHP-rendelet 6. cikkének (1) bekezdése alapján a 7. cikkben hivatkozott védelmi intézkedések elfogadására is.

20 — Lásd analógia útján: 1993. november 24-i Mondiet-ítélet (C-405/92, EU:C:1993:906, 50. pont). A Bíróság ebben az ítéletben megállapította, hogy az eresztőhálók alkalmazását korlátozó intézkedés nem tekinthető összeegyeztethetetlennek a viszonylagos stabilitás elvével, mivel ezen elv csak az egyes érintett halállományok vonatkozásában az Unió rendelkezésére álló fogások mennyiségének a különböző tagállamok közötti elosztását érinti.

74. Egyebekben rámutatok, hogy a Tanács orvosolta a gránátoshal túlhalászásának a vitatott TAC-ok szintjének növeléséből eredő kockázatát,[21] azáltal, hogy a gránátoshal kirakodásait az egyes tagállamok részére biztosított kvóták 95%-ára, illetve 80%-ára korlátozta.[22]

75. Másodszor, a Tanács azzal érvel, hogy nem volt köteles felülvizsgálni a gránátoshal vonatkozásában megállapított elosztási kulcsot a vitatott TAC-ok észak-atlanti gránátoshalra való kiterjesztése során, mivel e kiterjesztés nem a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdése második mondatának értelmében vett új halászati lehetőségek megállapítását eredményezte, hanem meglevő halászati lehetőségek fenntartását.

76. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdésének második mondata úgy rendelkezik, hogy az új halászati lehetőségek kiosztása során minden tagállam érdekét figyelembe kell venni.[23] Ekképpen a minden tagállam érdekének figyelembevételére irányuló e kötelezettség kizárólag az *új* halászati lehetőségekre vonatkozik.

77. Ezzel szemben a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdése első mondatának szövege nem tesz semmilyen különbséget a halászati lehetőségek új vagy meglevő jellege alapján. Ennélfogva a viszonylagos stabilitás elvének tiszteletben tartására irányuló kötelezettség mind az *új* halászati lehetőségekre, mind pedig a *meglevő* halászati lehetőségekre vonatkozik.[24]

78. A fentiekből az következik, hogy a Tanács mindenféleképpen köteles volt tiszteletben tartani a viszonylagos stabilitás elvét, amikor a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó vitatott TAC-okat megállapította, függetlenül attól, hogy e TAC-ok új vagy meglevő halászati lehetőségeknek minősültek.[25]

79. Ebben az összefüggésben a Tanács hivatkozik továbbá a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára, amely szerint egyrészt a viszonylagos stabilitás követelményét úgy kell érteni, mint a minden egyes tagállam számára megállapított fix százalék fenntartását, valamint hogy az eredetileg megállapított elosztási kulcsot továbbra is alkalmazni kell addig, *ameddig valamely módosító rendelet nem kerül elfogadásra*.[26]

80. A jelen ügyben álláspontom szerint nehezen vitatható, hogy a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „módosító rendelet” elfogadása megtörtént, mivel a Tanács elfogadta a gránátoshal vonatkozásában megállapított TAC-okat módosító, és azokat az észak-atlanti gránátoshalra is kiterjesztő rendeletet. Ennélfogva a Tanács megalapozatlanul hivatkozik ezen ítélkezési gyakorlatra annak állítása során, hogy a gránátoshal vonatkozásában eredetileg rögzített elosztási kulcsot továbbra is alkalmazzák, holott módosította a vitatott TAC-okat, kiterjesztve azokat az észak-atlanti gránátoshalra.

21 — Lásd a jelen indítvány 29. és 30. pontját.

22 — Lásd a jelen indítvány 17. és 19. pontját.

23 — Az új halászati lehetőségek elosztása során minden tagállam érdekének figyelembevételére irányuló kötelezettségről lásd: 2007. november 8-i Spanyolország kontra Tanács ítélet (C-141/05, EU:C:2007:653, 87. és azt követő pontok).

24 — Másként fogalmazva, az *új* halászati lehetőségek kiosztása során minden tagállam érdekének figyelembevételére irányuló kötelezettség a halászati lehetőségek elosztása során a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának biztosítására irányuló kötelezettséghez járul, anélkül, hogy felváltaná azt. Az olyan értelmezés, amely szerint a viszonylagos stabilitás elve nem alkalmazandó az *új* halászati lehetőségek elosztására, csak a *meglevő* halászati lehetőségekére, azt az illogikus eredményt vonná maga után, amely szerint a viszonylagos stabilitás elvével ellentétes elosztási kulcs csak akkor semmisíthető meg, ha az érintett halászati lehetőségek már nem újak, mivel meglevővé váltak.

25 — Ehhez mellékesen hozzáteszem, hogy a Tanács azon érvét, amely szerint a vitatott TAC-ok a meglevő halászati lehetőségek fenntartására korlátozódnak, álláspontom szerint cáfolja az, hogy e TAC-ok először foglalják magukban az észak-atlanti gránátoshal fajt, így véleményem szerint új halászati lehetőségeket jelentenek. E pontosításnak ugyanakkor nincs semmilyen hatása azon kötelezettségre, amely szerint a Tanácsnak a fent hivatkozott indokok miatt tiszteletben kellett tartania a viszonylagos stabilitás KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdésének első mondatában rögzített elvét.

26 — Lásd többek között: 1987. június 16-i Romkes-ítélet (46/86, EU:C:1987:287, 17. pont); 1992. október 13-i Portugália és Spanyolország kontra Tanács ítélet (C-63/90 és C-67/90, EU:C:1992:381, 26. pont); 2006. március 30-i Spanyolország kontra Tanács ítélet (C-87/03 és C-100/03, EU:C:2006:207, 27. pont); 2007. november 8-i Spanyolország kontra Tanács ítélet (C-141/05, EU:C:2007:653, 86. pont).

81. Ilyen értelemben a jelen ügy körülményei alapvetően különböznek azon ügyek körülményeitől, amelyekben a Bíróság a viszonylagos stabilitás elvére figyelemmel jóváhagyta a Tanács azon gyakorlatát, hogy nem módosítja az eredetileg megállapított elosztási kulcsot. Ezen ügyek egyike sem érintett ugyanis olyan helyzetet, amelyben a Tanács meglevő TAC-ot módosított, annak érdekében, hogy azt egy új halfajra terjessze ki. [27]

82. Harmadszor, mind a Tanács, mind a Bizottság azzal érvel, hogy az érintett gazdálkodási övezetekben az észak-atlanti gránátoshal fogásaira vonatkozó megbízható adatok hiányában kénytelenek voltak a gránátoshal vonatkozásában megállapított elosztási kulcsot alkalmazni.

83. Ez az érv számomra a következő érvek miatt nem meggyőző.

84. Egyrészt nem vitatott, hogy a Tanács és a Bizottság rendelkezett az érintett gazdálkodási övezetekben az észak-atlanti gránátoshal fogásaira vonatkozó adatokkal, amelyek többek között az ICES munkacsoportjának 2014. évi jelentésében és az ICES 2014. november 7-i szakvéleményében [28] szerepeltek, amint azt a Tanács is kifejezetten elismerte a tárgyalás során.

85. Ez már csak azért sem vitatható, mivel az eredetileg kizárólag a gránátoshal vonatkozásában megállapított TAC-okhoz az azok észak-atlanti gránátoshalra való kiterjesztésének figyelembevétele érdekében tett kiegészítést a Tanács az észak-atlanti gránátoshal kirakodásainak és a gránátoshal kirakodásainak az átlagos aránya alapján számította ki. [29]

86. Ehhez hozzáteszem, hogy a Tanács a jelen indítvány 50. pontjában hivatkozott mérlegelési jogköre gyakorlása során mindenféleképpen értelmezhette az észak-atlanti gránátoshal korábbi fogásaira vonatkozó, rendelkezésére álló adatokat. Ekképpen többek között értékelhette ezen adatok megbízhatóságát, adott esetben e tárgyban kérdést intézve a Spanyol Királysághoz. Ezen értékelést követően kizárhatta továbbá azokat az adatokat, amelyekről megalapozottan feltételezhette, hogy csalárd vagy hibás bejelentésekből származnak.

87. Úgy vélem ugyanakkor, hogy ez a mérlegelési jogkör, amelynek korlátait a viszonylagos stabilitás elvének tiszteletben tartására irányuló kötelezettség jelenti, nem tette lehetővé a Tanács számára, hogy teljes mértékben figyelmen kívül hagyja az észak-atlanti gránátoshal korábbi fogásaira vonatkozó, az e faj és a gránátoshal vonatkozásában megállapított közös TAC-ok elosztási kulcsának meghatározásakor rendelkezésére álló adatokat.

88. A fenti megfontolásokra figyelemmel úgy vélem, hogy a megtámadott rendelkezéseket meg kell semmisíteni, amennyiben azok a gránátoshal és az észak-atlanti gránátoshal vonatkozásában megállapított közös TAC-okat a viszonylagos stabilitás elvét megsértve osztják fel.

89. Mivel az első jogalap második részének helyt kell adni, nem kell megvizsgálni a Spanyol Királyság által keresetének alátámasztása érdekében felhozott másik két jogalap megalapozottságát.

27 — Ezen ügyekben a Bíróság többek között kizárta a Tanács elosztási kulcs felülvizsgálatára irányuló kötelezettségének fennállását abban az esetben, ha a tagállamok nem merítették ki kvótájukat (lásd: 1987. június 16-i Romkes-ítélet, 46/86, EU:C:1987:287, 14. pont; 1992. október 13-i Portugália és Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-63/90 és C-67/90, EU:C:1992:381, 38. pont), abban az esetben, ha új tagállamok csatlakoztak az Unióhoz (lásd: 1992. október 13-i Portugália és Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-63/90 és C-67/90, EU:C:1992:381, 31–35. pont; 2006. március 30-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-87/03 és C-100/03, EU:C:2006:207, 28–32. pont), illetve ha fokozódtak a halászati lehetőségek (lásd: 1992. október 13-i Portugália és Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-63/90 és C-67/90, EU:C:1992:381, 27–30. pont; 1992. október 13-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-73/90, EU:C:1992:384, 27–29. pont).

28 — Lásd a jelen indítvány 22–28., valamint 56–58. pontját.

29 — Lásd a jelen indítvány 29. és 30. pontját.

C – *A megtámadott rendelkezések joghatásainak fenntartásáról*

90. Noha a Tanács nem kérte, abban az esetben, ha a Bíróság úgy határoz, hogy megsemmisíti a megtámadott rendelkezéseket, véleményem szerint fenn kell tartani e rendelkezések joghatásait.[30]

91. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében a Bíróság – ha szükségesnek ítéli – megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktus azon joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.

92. A jelen ügyben a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC-okat megállapító és elosztó megtámadott rendelkezések megsemmisítése jelentős kedvezőtlen hatásokat gyakorolhat e fajok védelmére, mivel azok halászata az ítélet meghozatalától az említett fajok halászati lehetőségeit meghatározó új intézkedések hatálybalépéséig már nem lesz szabályozva.

93. Következésképpen úgy vélem, hogy e rendelkezések joghatásait fenn kell tartani a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó közös TAC-okat a viszonylagos stabilitás elvével összhangban megállapító és elosztó új rendelkezések olyan ésszerű időn belül történő hatálybalépéséig, amely nem haladhatja meg a meghozandó ítélet kihirdetésétől számított hat hónapot.

VI – Végkövetkeztetések

94. A fenti megfontolások összességére tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság:

– adjon helyt a keresetnek, ebből következően pedig semmisítse meg az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2015. és 2016. évre történő meghatározásáról szóló, 2014. december 15-i 1367/2014/EU tanácsi rendelet mellékletének azon rendelkezéseit, amelyek egyrészt az Vb., a VI. és a VII. övezet uniós vizein és nemzetközi vizein, másrészt a VIII., a IX., a X., a XII. és a XIV. övezet uniós vizein és nemzetközi vizein megállapítják és elosztják a gránátoshalra (*coryphaenoides rupestris*) és az észak-atlanti gránátoshalra (*macrourus berglax*) vonatkozó éves halászati lehetőségeket;

– tartsa fenn e rendelkezések joghatásait a gránátoshalra és az észak-atlanti gránátoshalra vonatkozó halászati lehetőségeket a viszonylagos stabilitás elvével összhangban megállapító és elosztó új rendelkezések olyan ésszerű időn belül történő hatálybalépéséig, amely nem haladhatja meg a meghozandó ítélet kihirdetésétől számított hat hónapot; és

– az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére, azzal, hogy az Európai Bizottság maga viseli költségeit.

30 — A Bíróság a megsemmisített rendelkezések joghatásainak hivatalból való figyelembevételének lehetőségével élt többek között a 2006. szeptember 7-i Spanyolország kontra Tanács ítéletben (C-310/04, EU:C:2006:521, 138–141. pont), valamint a 2013. október 22-i Bizottság kontra Tanács ítéletben (C-137/12, EU:C:2013:675, 78–81. pont).